

INCURSIUNI IN CAMPIONATELE DIN EUROPA

PORTUGALIA

Benfica, din nou lideră

După dușul scoțian din meciurile cu Ajax Amsterdam și înaintea partidei cheie de la Paris, Benfica Lisabona și-a regăsit cadența în campionatul național unde a realizat cea de-a 12-a victorie, care a adus-o din nou în fruntea clasamentului. Egalitatea de puncte la care se află, alături de Guimarães și F.C. Porto, înseamnă, de fapt, un avantaj pentru Benfica, datorită jocului mai puțin disputat. Restanța cu San Joanenses nu va ridica, probabil, probleme prea multe echipei lui Eusebio, ținând seama de forța ei de joc și de locul ei în clasament, cu toate că partida se va disputa în deplasare.

Până atunci, în campionatul Portugaliei, trei echipe sînt la egalitate de puncte, departajate de golaveraj: Benfica, Guimarães și F.C. Porto. Distanța, apreciabilă, la care acestea se află față de următoarele clasate, le fac să devină — logic — principalele candidate la titlu. Meci după meci, ele colecționează rezultate pozitive și cele șase etape ce mai sînt de disputat nu vor putea schimba decît ordinea, supremația fiind rezolvată de meciurile dintre ele. Fi-
rește, cel mai așteptat este Benfica — F.C. Porto, înfrîngere cu tradiție în Portugalia și care se va disputa de-abia în penultima etapă. Guimarães... iese din calcul, fiind socotit un fel de intrus, anul acesta, în locurile de frunte ale campionatului...
Ultima etapă disputată a remarcat — se pare — ieșirea din criză a cunoscutei for-

mații Sporting Lisabona, altădată una din fruntașele campionatului portughez care a cîștigat cu 2-1 în fața lui F.C. Porto. „Criza”, care s-a prelungit destul de mult, chiar și după îndepărtarea antrenorului Fernando Caiado și promovarea responsabilului formației de tineret, Lino, în aceea de responsabil al primei echipe. De aceea, în Portugalia circula tot mai insistent zvonul privind venirea antrenorului chilian Fernando Riera (care s-a ocupat, în două rînduri, de Benfica) la Sporting.

De remarcat, de asemenea, rezultatele modeste, concretizate printr-un loc în a doua parte a clasamentului) reușite de Leixoes Porto, cunoștința noastră și, mai ales, a clubului F.C. Arges.

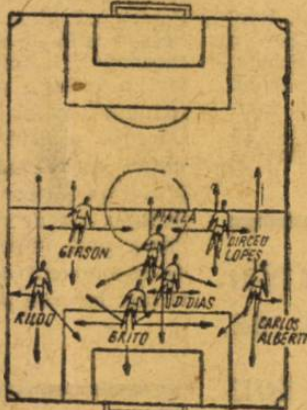
Ga o curiozitate, să notăm și faptul că Eusebio, teribilul șuteur al lui Benfica, nu figurează printre fruntașii clasamentului golgeterilor, condus de colegul său de echipă Torres (16 goluri), urmat de Pinto (F.C. Porto) — 15, și Antonio (Academica) — 13 (m.l.)

CLASAMENT

1. Benfica Lisabona	19	12	5	2	41—15	29
2. Guimarães	20	10	9	1	32—13	29
3. F.C. Porto	20	12	5	3	33—19	29
4. Setubal	20	9	6	5	31—20	24
5. C.U.F. Barreiro	20	8	8	4	29—22	24
6. Acad. Coimbra	20	9	4	7	35—26	22
7. Sporting Lisabona	20	7	7	6	24—14	21
8. Belenenses Lisab.	20	6	8	6	24—26	20
9. Leixoes Porto	20	6	5	9	15—23	17
10. Uniao de Tomar	20	5	6	9	18—34	16
11. Braga	20	4	6	10	13—33	14
12. Varzim	20	4	6	10	23—43	14
13. San Joanense	19	4	3	12	16—30	11
14. Atletico Lisabona	20	3	2	15	19—39	8

SALDANHA DECRETEAZĂ!

În toată istoria fotbalului brazilian și, poate, mondial, nu s-a cunoscut un antrenor mai îndrăzneț, mai volubil ca Joan Saldanha, scriitor, ziarist și comentator de radio. De cum și-a luat postul în primire, cu un salariu de 2000 de dolari lunar, el a dat un avertisment public

Poziția în DEFENSIVĂ a echipei Braziliei, așa cum o vede Saldanha

conducătorilor: „Nu admit nici un amestec în munca mea”. În al doilea rînd, a anunțat echipa definitivă

a Braziliei, pentru meciul de la 7 aprilie, cu Peru: Felix, Carlos Alberto, Djalma Duas, Brito, Rildo, Piazza, Dircu Lopes, Gerson, Jairzinho, Pele, Tostao. A mai ehamat următoarele rezerve: Claudio, Ze Maria, Joel, Rivelino, Toninho, Claudio, Paulo Cesar, Paulo Borges și Clodoaldo. Și cu cea mai mare seriozitate din lume, a anunțat că echipa care are o medie de vîrstă de 26 ani, 3 luni și 21 zile, iar media rezervelor este de 23 ani, nu va fi schimbată de cît în caz de accident grav.

SALDANHA a „decretat” următoarele:

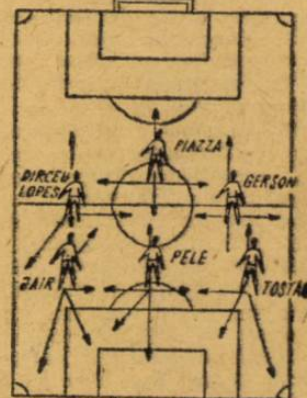
1. — În apărare, Felix este liderul compartimentului, indicînd apărătorilor spațiile unde se infiltrează adversarul.

2. — Așezarea fundașilor în linie este o prostie. De aici înainte ei vor juca în scară, în raport cu desfășurarea atacului advers. Apărarea va avea permanent un om în plus, adică unul mai mult decît numărul celor care atacă. Doi oameni, Wilson Piazza și Brito, răspund de această sarcină. Brito va fi ceea ce europenii numesc „libero” dar fără rigiditatea pe care a văzut-o în ve-

chiul continent. Piazza va juca, pe cît posibil, mai în față. Fundașii laterali, vor ataca mai mult cîci vor avea timp pentru aceasta.

3. — Saldanha pledează pentru trei oameni în mijlocului terenului: Piazza, Dircu Lopes și Gerson. Dircu Lopes, jucînd cu ambele picioare, e omul care poate avea o rază de acțiune mai mare. Piazza, care e apărător și atacant, va avea cea rază de acțiune a unui „libero” de un tip cu totul nou. Gerson și Dircu vor face legătura dintre atac și apărare. Saldanha găsește că, de fapt, sînt puține scheme noi cîci din 1925, de cînd s-a modificat regula de ofsaid, noutățile sînt tot mai rare și mișcarea în teren e determinată, în genere, de felul cum joacă adversarul. De aceea, nu o schemă rigidă ci puterea de înțelegere și reacție a jucătorilor e importantă.

4. — Jair, Pele și Tostao sînt atacanții. În formula clasică, Jair și Tostao sînt aripi iar Pele centru atacant. Nici Tostao nici Jair

Dispozitivul de ATAC, după ideea noului antrenor al echipei Braziliei

nu sînt aripi de meserie dar funcția asta a dispărut din fotbal. Există atac pe aripi și nu aripi specializate. Nici unul din trei nu are, de fapt, poziție fixă. Ei vor juca conform puterii lor de improvizare și pricipere. Un singur lucru rămîne de stabilit. Dacă Carlos Alberto și Rildo atacă, unul din cei trei înaintași trebuie să fie gata să-l dubleze iar apărătorul să continue în atac. Una din sarcinile atacanților va fi de a deschide culoare pentru că Dircu Lopes să atace. Cine poate face foarte bine acest lucru, este Pele prin demarările lui inimitabile.

Vorbînd de poziții, Saldanha explică că Pele nu e așa de naiv să stea pi-ronit ca centru atacant, cînd îl marchează în permanență unul sau doi oameni. De va fi nevoie el va trece lîngă arbitrul de tușe ca să tragă după el apărători. Și, asta, înseamnă sinuciderea pentru orice adversar!

Declarațiile antrenorului au fost primite în mod diferit de presă. Unele ziare critică pe noul antrenor, găsind că el se incurcă în niște teorii prezentate ca axiome care n-au nimic comun cu fotbalul brazilian; altă parte a presei, în special ziaristii tineri, îl considera revoluționar și demn de încredere pe Saldanha, pentru cultura și inteligența pe care le demonstrează.

MANUEL SANTOS

Rio de Janeiro

Unul dintre momentele penibile ale meciului Belgia—Spania

LOTUL R.D. GERMANE PENTRU PRELIMINARIILE C.M.

La propunerea antrenorului Harald Seeger, Federația de fotbal a R.D.G. a întocmit și comunicat la F.I.F.A. lotul de 20 de jucători pentru meciul cu Italia, din cadrul preliminariilor campionatului mondial. Iată-l pe cei 20 și echipele cărora aparțin.

PORTARI: Croy (Sachsenring Zwickau), Grapentzin (Karl Zeiss Jena); FUNDAȘI: Fräsdorf și Wutholz (Vorwärts Berlin), Urbanek, Brantsch (Chemie Halle), Zapf (Magdeburg); MIJLOCAȘI: Schütze (Dinamo Berlin), Hamann Wruck (Vorwärts Berlin), Stein, Schlutter (Karl Zeiss Jena), Körner (Vorwärts Berlin); ATA-CANȚI: Nowotny (Chemie Halle), Spencasser (Magdeburg), Kreische (Dynamo Dresden), Löwe (Loko-

DE ICI, DE COLO

motiv Leipzig), Vogel (Karl-Marxstadt), Lauck (Union Berlin), Nöldner (Vorwärts Berlin).

REPREZENTATIVA U.R.S.S. DIN NOU ÎN AMERICA DE SUD

La 16 februarie, odată cu primul meci disputat în America de Sud, Gavril Kaciashvili, noul antrenor al echipei de fotbal a Uniunii Sovietice, a declarat și „operația Mexic '74”, turneul din continentul fotbalului fiind socotit un test deosebit de prețios pentru preliminariile C.M. unde, la toamnă, U.R.S.S., participantă în grupa a patra, va înfrîngi, tur-retur, formațiile Turciei și Irlandei de Nord.

Primul joc pe continentul sud-american s-a disputat la Bogota (16 februarie), adversară fiind campioana Columbiei, formația Millionarios. Rezultat: 2-2. Peste patru zile, tot la Bogota, s-a jucat meciul a mical U.R.S.S. — Columbia, victoria revenind oaspeților cu 3-1 (1-0). Oaspeții au prezentat următorul 11: Psenicinkov — Ponomarev, Kumakov (Zaharov), Sesternev, Kapilein — Djodjuașvili, Muntian — Eskov, Lisenko, Gherșkovici, Hmelnișki.

Fotbaliștii sovietici au mai jucat la 25 februarie la Lima (Peru), la 26 februarie la Rio de Janeiro (2-0 cu Vasco de Gama) și la 2 martie la Belo Horizonte, (0-1 cu Atletico Mineiros). Turneul se încheie cu două partide susținute în Chile (Santiago, 5 martie) și Venezuela (Caracas, 8 martie).

TRISTA DUMINICĂ DIN LIÈGE

Pentru continentul nostru, primul joc pe 1969, din cadrul preliminariilor C.M., Belgia — Spania, s-a desfășurat la Liège, în ultima duminică a lui februarie. Partida de mare miză pentru spanioli, care jucau acolo ultima lor carte... Stadion arhiplin, atmosferă de ridicată tensiune, jucători celebri în amindouă formațiile, tribuna presei completă — prin reprezentarea multor ziare și din alte țări decît Belgia sau Spania. Toată lumea aștepta să vadă o partidă mare. Și ce a ieșit?

„Aș vrea să uit chiar acum, dacă aș putea, acest meci...” declara, la cabine, Antoine Chiarisoli, vicepreședintele F.I.F.A., și delegatul forului internațional la această partidă. „Am jucat sute de meciuri, zeci dintre ele aveau miză, poate, mai mare ca asta, dar rar mi-a fost dat să văd o asemenea masacrare a ideii de fotbal...” (Van Brandt, celebru fost internațional belgian). „Eu n-am făcut parte dintre jucătorii prea blînzi. Dar astăzi, la un moment dat, mi-ar fi fost teamă să intru în teren...” (Santa-Maria, fostul fundaș central al lui Real Madrid).

Faptele care au determinat asemenea mărturisiri, de loc elogiase, s-au înfrîngit pe aproape întreaga perioadă a partidei. Se menționează că lipsa de autoritate, plus aceea de competență a arbitrilor danez Sorensen, au determinat, în bună măsură, regretabilul spectacol nesportiv de la Liège. Danezul a intervenit tirziu, sau greșit, la o serie de neregularități. Decizia cea mai gravă, ca să încheiem ca-

pitoul arbitraj, a fost eliminarea spaniolului Eladio, deși — în incidentul care a determinat această măsură, belgianul Polleunis era, cel puțin, la fel de vinovat.

Și-acum, faptele mai importante, referindu-ne la nesportivități. Terenul foarte greu a făcut ca, de la bun început, faulturile — intenționate sau nu — să abunde. Nici spaniolii, și nici belgieni n-au înțeles să rămînă datori și, de la un timp, polițele au început să se plătească cu regularitate. „Mul-

- Meciul inaugural al sezonului internațional european, o deziluzie
- De la slăbiciunile arbitrilor Sorensen, la vîdita deceptie a delegatului F.I.F.A.
- O echipă reprezentativă pe punctul de a fi pusă sub stare de arest
- „Partida Belgia—Spania, o crimă contra fotbalului” titrează „France Football”

te lucruri regretabile se petreceau pe stadionul „Sclessin”; faulturile, la început involuntare, apoi, din ce în mai intenționate, s-au produs tot mai des... Cioenirile erau din ce în ce mai frecvente și mai violente...” (Robert Vergne — „France Football”). Momentul culminant l-a reprezentat acea eliminare a lui Eladio, care a fost urmată de o veritabilă încăierare între

jucătorii celor două echipe. Poliția a intrat în teren și, mai ales, jucătorii spanioli nu au scăpat chiar neșifonați din această intervenție. Partida a fost reluată după 10 minute de întrerupere și a continuat, pînă la sfîrșit, într-o mare tensiune.

Echipa-oaspe a părăsit terenul sub protecția unor importante forțe polițienești și conflictul a continuat la cabine, unde selecționerul spaniol, Toba, și jucătorul Galega, au declarat că au fost loviți de poliștii belgieni. La rîndul său, procurorul districtului Liège a declarat în stare de arest pe jucătorii spanioli care au ripostat nu tocmai potrivit la intervenția poliției. A fost necesară toată diplomația și insistența conducerii federației belgiene pentru ca procurorul să renunțe la hotărîrea sa.

Reflectînd pe marginea penibilului spectacol de la Liège, trimisul lui „France Football” atrage atenția asupra faptului că delegările arbitrilor la meciurile preliminare ale C.M. ar trebui să se bucure de aceeași regulă stabilită de U.E.F.A. pentru întîlnirile din „Campionatul Europei” și anume, ca la conducerea lor, federațiile naționale să delege, în mod obligatoriu, pe unul dintre primii trei arbitri ai țării respective. Alte ziare, reprezentate prin redactorii lor la acest joc, sugerează că dreptul delegatului F.I.F.A. de a întrerupe meciul atunci cînd socotește că incidentele au devenit prea grave, ar trebui, în sfîrșit, aplicată odată, măcar ca avertisment pentru toate echipele.

